

حج اهل معرفت

در عالم، اهل معرفت را دو قسم نموده‌اند؛ یکی عالم علوی و عالم غیب و ملکوت، و دیگری عالم ملک و شهادت و عالم ملک و شهادت را نردبان ترقی برای ...

در عالم، اهل معرفت را دو قسم نموده‌اند؛ یکی عالم علوی و عالم غیب و ملکوت، و دیگری عالم ملک و شهادت و عالم ملک و شهادت را نردبان ترقی برای صعود به عالم ملکوت دانسته‌اند و پیمودن راه راست و صراط مستقیم عبادت، از همین ترقی و صعود است که گاهی از آن تعبیر به «دین« می‌کنند و گاهی به «منزل هدایت« تعبیر می‌شود و اگر میان این دو عالم، پیوستگی و مناسبت نباشد، ترقی از یکی به دیگری امکان‌پذیر نیست و از این جهت چیزی در این عالم نیست مگر این‌که نمونه و مثالی از آن عالم است.

حج نیز عبادتی مرکب از فعل، قول، حرکت، وقوف، انفاق و پر از راز و رمز است و از چنان اهمیتی برخوردار است که فروع دین محسوب می‌شود و طبق آیه کریمه: «... وَ لِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَمَنْ كَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَنِّي الْعَالَمِيْنَ« ترک حج نوعی کفر تلقی می‌گردد.

و لذا فهم و درک عمیق چنین عبادت بزرگی، بسته به شناخت درست این تنزل از عالم بالاست و تا رموز و اشارات آن معلوم نگردد، حقیقت آن روشن نمی‌شود و با توجه به آنچه گفته شد، فهم و درک آن دسته از روایات روشن می‌شود که گفته اند کعبه، در موازی بیت المعمور، در عرش قرار دارد و کعبه تمثیلی از عرش است که فرشتگان بر محورش می‌گردند و در موازات آن ساخته شده است و طواف خانه خدا در زمین تشابهی با آن دارد. همچنان که در عالم قدس و ملکوت، فرشتگان بر محور عرش در گردش اند، آدمیان نیز در زمین بر گرد کعبه می‌چرخند.

نا گفته نماند، این گونه سرها و رازها، خود سر و رازی است که جز از زبان پیامبر اعظم (ص) و امامان معصوم (ع) نمی‌توان شنید که آنان سر الله و محرم علم الهی اند.